

Γαλαταρκά Κύπρ. Παναγιά Γαλαταρέ Δ.Κρήτ. γ) Θηλ., ἢ ἔχουσα μεγάλους μαστούς Στερελλ. (Ἀράχ.) 2) Ὁ εὐρισκόμενος παρὰ τὴν μαστοφόρον χώραν Ἀθῆν.: Γαλάριον κόκκαλο (τὸ μηριαῖον ὁστοῦν τῶν αἰγοπροβάτων, κατ' ἀναλογίαν δὲ καὶ τὸ ἀντίστοιχον τῶν προσθίων ποδῶν). 3) Ἐκεῖνος ποῦ ἀκόμη θηλάζει Καλαβρ. (Μπόβ.) Χίος: Ῥίφι γαλατάριον Χίος.

β) Οὐσ. 1) Τὸ ἀμελγόμενον ζῶον σύνθηθ. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.): Τὸ καλοκαίρι βάζουν χωριστὰ τὰ γαλάρια καὶ χωριστὰ τὰ στέρφα σύνθηθ. Ἀντίθ. ἀργός Α 3, ἀργουδέλλα. 2) Μάνδρα εἰς τὴν ὁποῖαν ἀποχωρίζονται τὰ ἀμελγόμενα αἰγοπρόβατα Ἡπ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Πελοπον. (Ἀρκαδ. Ἡλ. Καλάβρυτ. Κορινθ.) κ. ἄ. β) Μάνδρα ἐν γένει τῶν αἰγοπροβάτων σύνθηθ.: Ἄσμ.

Μὲ τὰ κατοίκια ἔς τὴν ποδῆ καὶ τ' ἀργὰ ἔς τὰ χέρια στρούγκα σὲ στρούγκα περπατεῖ, γαλάρι σὲ γαλάρι Πελοπον.

Τὰ πρότα μῆχαν ἔς τὸ μαντρί, τὰ γίδια ἔς τὸ γαλάρι (πρότα=πρόβατα) Ἡπ. Συνών. μάντρα, μαντρί Ἡλ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπον Γαλάρι Πελοπον. (Μάν.) τοῦ Λούκα τοῦ Γαλάρι Πελοπον. (Γορτυν.) τοῦ Τζουρούμη τὸ Γαλάρι αὐτόθ. τοῦ Μπάρη τὰ Γαλάρια Πελοπον. (Τριφυλ.) τοῦ Κουρκούμα τὰ Γαλάρια Πελοπον. (Γορτυν.) Γαλαχτάριον Εὔβ. (Αἰδηψ.) Γαλατάριον Θράκ. Ἀγαλάριον Πελοπον. (Πύλ.) γ) Μάνδρα αἰγοπροβάτων διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον Πελοπον. (Γορτυν. Γέριμ. Καλάβρυτ. Κορινθ.) κ. ἄ.: Ἐπιασε τὸ κρῦο καὶ τὰ κατέβασαν τὰ πράματα ἔς τὰ γαλάρια Κορινθ. Συνών. χειμαδεῖο. δ) Μεταφ. μέρος ἀκάθαρτον καὶ βρωμερὸν Πελοπον. (Μάν.): Νὰ πλύνῃς τὸ πάτουμα, γιατί ἐναὶ γαλάρι. 3) Ποιμὴν ἐγγάλων αἰγοπροβάτων καὶ γενικῶς βοσκὸς Μακεδ. (Κηπουρ.) Πελοπον. (Ἀρκαδ.) Στερελλ. κ. ἄ.: Ἄσμ.

Γαλάρι, ποῦ ἔν τὰ πρόβατα, γαλάρι, ποῦ ἔν τὰ γίδια καὶ ποῦ ἔν ὁ Παναγιώταρος ὁ πρῶτος στανοκόπος; Ἀρκαδ. 4) Γαλακτοπώλης Κύπρ. Συνών. γαλαῖς, γαλατάς 1, γαλατζῆς. 5) Θηλ. γαλαταργά, εἶδος ἀγρίου χόρτου Μεγίστ. 6) Χοιρίδιον τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ νὰ θηλάζη Κέρκ.

γαλάρισμα τό, ἀμάρι. γαλάρισμα Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἐκ τοῦ ρ. γαλαρίζω. Ἀπασχόλησις εἰς τὴν γαλακτοκομίαν. Συνών. γαλαροκόμισμα.

γαλαρόγιδο τό, ΧΧριστοβασ. Διηγῆμ. Στάν. 47. Ἐκ τῶν οὐσ. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρις, καὶ γίδι. Αἰξ ἀμελγομένη: Ἀνέβαιναν γὰ τοῖς ἀρμεγῶνες τοὺς τὰ γαλαρόγιστα.

γαλαροκόκκαλο τό, ἀμάρι. γαλαροκόκκαλον Στερελλ. (Ἀράχ.) Ἐκ τῶν οὐσ. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρις, καὶ κόκκαλο.

Τὸ ὁστοῦν τοῦ βραχίονος, ἢ κερκίς (διὰ τὴν σημ. πβ. γαλάριον κόκκαλον ἐν λ. γαλάρις Α 2).

γαλαροκόμισμα τό, Δλουκοπ. Ποιμεν. 69. Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ρ. γαλαροκομίζω. Γαλάρισμα, ὃ ἰδ.

γαλαροκόπαδο τό, Δλουκοπ. Ποιμεν. 25 γαλαροκόπαδου Θεσσ (Ἀιβάν. Καλαμπάκ.) Στερελλ. (Λεπεν.) κ. ἄ. Ἐκ τῶν οὐσ. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρις, καὶ κοπάδι. Ποίμνιον ἐγγάλων αἰγοπροβάτων. Συνών. γαλαροκοπή.

γαλαροκοπή ἢ, Δλουκοπ. Ποιμεν. 37, 59, 84.—Λεξ. Βλαστ. 288 γαλαροκοπή Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἐκ τῶν οὐσ. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρις, καὶ κοπή. Γαλαροκόπαδο, ὃ ἰδ.

γαλαροκούδονο τό, ἀμάρι. γαλαροκούδ'νου Στερελλ. (Λεπεν.) Ἐκ τῶν οὐσ. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρις, καὶ κουδούνη. Ὁ κώδων τῶν αἰγοπροβάτων.

γαλαροκούρι τό, ἀμάρι. γαλαροκούρ' Μακεδ. (Καταφύγ.) Ἐκ τῶν οὐσ. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρις, καὶ κουρί. Δάσος ὅπου βόσκουν ἔγγαλα αἰγοπρόβατα. Πβ. γαλαρολίβαδο.

γαλαρόκνυπρο τό, Γ'Ελαχτί. Ἱστορ. 34 γαλαρόκνυπρο ὁ, Δλουκοπ. Ποιμεν. 80 γαλαρόκνυπρο Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Λεπεν.) Ἐκ τῶν οὐσ. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρις, καὶ κνυρί. Ὁρειχάλκινος ποιμενικὸς κώδων τῶν αἰγοπροβάτων.

γαλαρολίβαδο τό, Δλουκοπ. Ποιμεν. 100. Ἐκ τῶν οὐσ. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρις, καὶ λιβάδι. Λιβάδι ὅπου βόσκουν τὰ ἔγγαλα αἰγοπρόβατα. Πβ. γαλαροκούρι.

γαλαρόμαντρα ἢ, Χίος κ. ἄ. Ἐκ τῶν οὐσ. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρις, καὶ μάντρα. Διαμέρισμα τῆς μάνδρας, ὅπου μένουσιν αἱ ἀμελγόμεναι αἰγες. Πβ. γαλαρομάντρι.

γαλαρομάντρι τό, Κρήτ. κ. ἄ.—Δλουκοπ. Ποιμεν. 47—Λεξ. Βλαστ. 286 γαλαρομάντρι Θεσσ. (Ἀιβάν. Καλαμπάκ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) γαλαρομάντρι Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρις, καὶ μαντρί. 1) Μάνδρα τῶν ἐγγάλων αἰγοπροβάτων ἐνθ' ἄν. Πβ. γαλαρόμαντρα. 2) Μάνδρα εἰς τὴν ὁποῖαν γίνεται ἡ κουρά τῶν ἐγγάλων αἰγοπροβάτων Ἡπ. Συνών. γαλαρειό.

γαλαρομιλιόρα ἢ, ἀμάρι. γαλαρομιλιόρα Στερελλ. (Αἰτωλ.) γαλαρομιλιόρα Στερελλ. (Καλοσκοπ. Παρνασσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρις, καὶ μιλιόρα. 1) Προβατῖνα ἔγγαλη Στερελλ. (Αἰτωλ.) 2) Προβατῖνα διαιτηῆς γεννώσα διὰ τρίτην φορὰν Στερελλ. (Καλοσκοπ. Παρνασσ.)

γαλαροπρόβατο τό, ἀμάρι. γαλαρόπρατο ΧΧριστοβασ. Διηγ. Στάν. 47. Ἐκ τῶν οὐσ. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρις, καὶ πρόβατο, παρ' ὃ καὶ πρᾶτο.

Ἐγγαλον πρόβατον: Ἀνέβαιναν γὰ τοὺς ἀρμεγῶνες τοὺς τὰ γαλόπρατα.

γαλαροτόπι τό, Θράκ. γαλαροτόπ' Στερελλ. (Ἀκαρναν.) Ἐκ τῶν οὐσ. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρις καὶ *τόπι <τόπος ἢ ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. γαλαρότοπος. Πβ. βοσκότοπος καὶ βοσκοτόπι, σπιτότοπος καὶ σπιτότοπι κττ.

Μέρος λιβαδίου, ὅπου βόσκουν τὰ ἔγγαλα πρόβατα. **γαλαῖς** ὁ, Κωνπλ. Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -αῖς.

